

Itt nincs határ és nincs vám. Kezdődik a liget, ahol Bruckner Mihály gépgyári munkás a csendes úton kerékpározni tanítja feleségét.

Ébred már ligetünk

Két kutyaprimadonna röviddel színpadrálására előtt. „Hát lehet kérem lehet, pillanatokon belül kezdődik az előadás.” A művésznők képei fillérekért kaphatók a pénztárnál...

Itt nem tilos a gyorsajtás és 50 fillérért 5 percig igazi autót vezet Tibi. Lesz mit mesélni egész héten a pajtásoknak. Mert ilyen autón biztos még senki sem ült...

Ezer csoda világa ez, - mondják a kis Zsuzsi szeméi, - de jó lenne mindig itt sétálni. Ugye, apuka, ha nagy leszek, mindig idejövök majd - kérdezi.

A ligetbe hírnök és trombitászó nélkül beszűkött a tavasz. A napos vasárnapon vidám sétálókkal, csodálkozó gyerekekkel, büszke apákkal és kacagószemű fiatal anyákkal népesültek be a régi utak. Ott állt a sarkon újra a lufballonárús és mivel már korá reggel megtudta, hogy az a szép egyenruha a SzIT-fiatlok ruhája, attól fogva már ő maga is büszkén mesélt: » Tessék csak megnézni azokat a jóképű fiatalokat, ezek a SzIT-írók «.

Utban a fallegyek felé! Vagy legalábbis az óriáskerék tetejére. A csodálatos kilitás messzi tűfak felé visz, egészen az Állatkert végéig, odáig, ahol a 23-as megáll.